

CA NOSTRA

* * * ANY SEGON, NÚM. 65 * * * SETMANARI POPULAR * * *

INCA, 19 DE DECEMBRE DE 1908 * * *

L'ESPECTACLE DEMOCRÀTIC-LIBERAL

Convé pendre butaca còmoda per contemplar l'espectacle que va a oferirnos el *bloc*, perquè tot indica que serà llarc y divertit, extraordinariament divertit. No en va se junten per fer la nova comedia política actors tan selectes y acreditats com en Melquíades Alvarez, en Pérez Galdós y en Canalejas, actuant encara de *galants*, a n-el costat dels *barbas* Moret, López Domínguez y Montero Rios, degá aquest darrer de tota aquesta *quadrilla còmica*, com diven en el *Gil Blas*. A n-aquesta hora ja tots, fora en López Domínguez, que ha guardat una prudent absència, han representat o fet paper d'interès, si bé no ab resultat franc y indiscutible. En Melquíades s'ha girat ja la casaca tot lo que era possible per posarse en disposició de pujar l'escala del Palau Real. En Galdós, que n-ses velleses s'es fet polític, bé que sens us de la paraula perquè tot heu ha de fer per la ploma, mos ha regalat ab unes noves edicions de la novetla anticlerical y anticatólica qu'es l'obra culminant de la seua vida, y en quant a n-en Moret, després de les boles artificials de Saragossa, si bé fora del Parlament, s'es contentat ab fer *bocadillos* a n-el Congrés, per fer mèrits l'ha empresa de valent ab el presupost, tractantlo a lo *largo á lo ancho y á lo profundo*, però això sí, ab la circunspecció d'un cap de partit destinat al usufruct del torn pacífic. No son, en veritat, els discursos parlamentaris d'en Moret els qui farán creixe y reforzar el *bloc*: Son mas la filla de la prudència, y, no perquè la llibertat s'haja feta conservadora, la prudència s'haja de fer lliberal. A n-aquests moments en que la propaganda *bloquista* ha d'esser encesa y exaltada no pot dirse que estiguen a tò els discursos d'en Moret a n-el Congrés; però cada hu sap quin pa l'assacia, y en Moret sap molt bé que sols actuant de governamental s'arriba a n-el Poder. La qüestió es veure com se lliga tot: el programa iconoclasta de Saragossa y les reposades oracions sobre'l presupost; com se poden agombar les coses que's puga ab la bandera anticlerical, atreure les masses (?) democràtiques y lliberals y no espantar inassa a la gent d'orde prenent per lo trágic lo qu'en el seu dia no ha d'esser més que purament còmic. Ja costava prou pena de bon principi fer

anar una mica llatí, sense grinyols ni travaldes, aqueix carro feixuc y mal freballat del *bloc*; ja eren més de quatre, dins de la propia confraria, eis qui creyen que tot el sabó flux d'en Moret no bastaria per suavisar el moviment d'aquest carro de parey, fentli fer un camí, encara que sempre cançoner y regular, y en efecte, fins ara no ha fet més que distreure unes estones ab els seus engronsaments y sotracs. Però mos hi faltaven encara les pintoresques resistències del carrater vell, del tradicional entrebanc del lliberalisme, en Montero Rios: això es vengut també a la seua hora. No era d'esperar manco del *ilustre vejeterolo*, decidit, com el famós *ilustre prócer*, (que Deu haja perdonat) a no dexarse jubilar més que per la Seca. El pito que tocará en Montero Rios, fins ara benèvol, dins la xanfayna del *bloc* mos ho ha dit ja un diari de Madrid ab una sola però expressiva frase: «En Montero Rios té prou autoritat y prestigi per no ser *zaguero de nadie*». Comprens, lector? *Zaguero de nadie*. . . La paraula se ressent de falta d'us, al menos en l'escriptura, però es clara. En Montero Rios se basta y sobra per anar endevant; no necessita que ningú li ensenyi el camí. Y ab aquest tò sembla qu'ha parlat a n-en Moret y no'm deu haver sortit aquest ab gran satisfacció quan els seus fa dies que pareix qu'han menjat prunes agres. Y es compren el mal humor. Tantes fatigues, tants de suors, tantes angústies per engirgolar una cosa o altra, per abreviar d'una vegada la llarga, inaguantable quaresma lliberal, y ara, que semblava qu'aquesta invenció del *bloc* havia de servir per lograr l'objecte, jas! vé aquest *patós* d'en Montero, a qui la sobra d'anys deu fer estar de mal humor, y ab les seues vanitats y amors propis, tant naturals en una negoció política, tant gran y tant acreditada com es el pobre homò, tot s'en ha d'anar a rodar, estirant indefinitivament l'amarc y irresistible dejuni. Com se coneix qu'ell, en Montero, no ha d'anar a fiar a les flaques!

Aquesta rapetaneria d'en Montero, es un nou acte del espectacle democràtic-liberal, que mos resultarà de mica en mica una farsa inacabable. Aquest acte no sabem si serà el més divertit, pot ser no, però el més embolicat casi pot assegurar-se. Potser l'hauem de dividir en varies tongades per que no resulti tant pesat. Però seria bo que'l repapiejari d'en Montero tirás a perdre tota l'obra lliberalasca d'aquesta tardor! Està clar que no

saltres no mos posarem cap pedra a n-el fetge. Ara lo que tú, lector, potser no te podrà passar pel teu cervellet, es que, apesar de tantes tonteries, y tantes ridiculeses, y miseries tant grosses, no puguem escapar de tenir la farsa lliberal per torn pacífic, y haguem d'aguantar per poc o molt de temps en Moret altra vegada a n-el Candalero.

M. R.

CAP AL TART

Cap al port la nau camina,
el vent rissa vela y floch,
y, allunyantse, el sol declina
poch e poch . . .

El cel y les aigues se pinten de foch.

Quant el sol es a la posta
sembla un caliu acorat.

Ja la nau al port s'acosta . . .

La ciutat,
cobricelen boires de tò naracat.

Ab la remor de les ones

com un cant indefinit

par qu'arribi per estones

al sentit,

revelant misteris del mar y la nit.

Lentament ja la pregaria
toca lluny un campanar,

com llántia solitaria

L'estel del cap-vespre comensa a brillar.

L'estel par que resi . . . y s'adorm la mar.

JOSEPH M.ª TOUS MAROTO

COMENTARIS

Mossen Antoni M.ª Alcover, l'home qui freballa més y qu'aprofita millor el temps de tot Mallorca, (per lo qual gosa d'un *descrédit* molt natural dins certs círcols de desenfeinats y de *mallorquistes* teòrics) ha publicat el Dietari de la seua eixida a Alemanya y altres nacions, en el qual explica fil per randa en prop de 400 planes tot lo qu'ha vist per aquells països empori d'una civilitació y cultura que aquí desconeixem y que, lo qu'es pitjor, no anyoram!

Vet-aquí un llibre que's pot recomanar com un específic. Es bo de pendre . . . es d'una lectura fácil y entretenguda com una conta-rel·la, y tot ell está plè de bons exemples. Perque Mallorca comensás a esser lo que

deuria, bastaria que tots els mallorquins qui saben lletra llegissen aquest llibre amb el mateix esperit amb que l'escrigué Mossen Alcover.

Si els nostros crítics de casino y de tertulia, qui restaren Mallorca criticant amb *chistes*, sense sal, els únics qui treballen per ella, no tenguessen mortes totes les potencies de l'ànima, els aconsellariem la lectura diària d'unes quantes fulles d'aquest Dietari, y que les meditassen.

Però pòc té que veure la cultura d'Alemania amb lo qu'ells pensen y en lo qu'ells desitjen per Mallorca.

El M. Rnd. Fr. Lluís Fullana, Provincial dels Franciscans de Valencia, en un estudi sobre el valencià que li premiaren en els Jocs Florals d'aquesta ciutat, escriu que *la gramàtica valenciana es la mateixa gramàtica catalana*. El «Bolletí del Diccionari» el felicita per aquesta afirmació amb aquestes paraules:

«Enviam l'enhorabona més coral al Rnd. Fr. Fullana pel triomf alcansat i per la valentia qu'ha tenguda de proclamar una veritat a la que molts de valencians encara fan barres... per ignorància i per un malentès patriotisme provincial. Sí, n'hi ha encara de valencians que no hi poren consentir qu'el valencià haja d'esser el mateix català... de Valencia. Aquests *filistèus* se creuen sortir del pas, dient qu'el valencià surt del llemosí, no del català. ¡Pobrets! ¿que saben ells de llemosí ni de sant llemosí?»

Y després de fer constar que cap influencia exercí allà el llemosí, consigna la semblansa del valencià (o sia català de Valencia) amb el que's paria a les regions de Lleyda, per provenir d'aquestes regions els conquistadors de Valencia.

Per rahons parecudes s'assembla tant el mallorquí (català de Mallorca) al de certes regions de Catalunya, semblansa especial que han pogut notar els *filòlegs* d'aquí qui no més son estats a Barcelona.

DESPRÉS DE LES ELECCIONS

Aquests dies tots els qui tenen tirià a Solidaritat Catalana, per no volerla conèixer y no estar, per tant, penetrats de son esperit patriòtic, no s'han cansat de dir ab alta veu que la solidaritat es estat derrotada. En les columnes d'alguns diaris s'ha estampat ab lletres grosses y arreu «Derrota de la Solidaridad»... «La Solidaridad derrotada»... Y tot seguit s'han fet deduccions tan desbaratades com les de que, el Ministeri Maura caurà a consecuencia de la baixa de vots qu'ha tengut la Solidaritat; qu'aquesta no tindrà forces pera alsarse de nou; que ja no s'aprovarà el projecte de lley d'Administració local;... y altres herbes.

Molt ens estranya aquest rebumbori qu'ha mogut certa premsa, quant precisament tothom està conforme en qu'el resultat de les eleccions parcials de Barcelona es el següent: Votaren a favor de la candidatura solidaria 39.500 electors y a favor de l'antisolidaria 30.500, poc més o menos.

La Solidaritat Catalana, doncs, no fou de-

rrotada en les derrerres eleccions de Barcelona: al contrari, obtengué una majoria de 9.000 vots. ¿Y com es, se preguntarà, que surtiren tres diputats antisolidaris y un sol solidari? Senzillament, perque els solidaris repartiren sos vots entre *quatre candidats*, mentres qu'els contraris s'acohortaren votantne tres. Es dir, que la Solidaritat ab los vots qu'ha tengut poria haver tret triomfants tres candidats si no s'hagués errat en sos càlculs.

La Solidaritat no's estat vensuda. Si quatre o cinc mil dels solidaris retrets, per diverses causes, haguessen votat unintse a n-aquells 39.500 electors, ni un sol lerrouxista hauria surtit: tots els solidaris haurien triomfat y are se pregonaria la nova victoria de Solidaritat Catalana. ¿Han de bastar 4.000 o 5.000 vots més o menos pera cantar victoria o cridar: derrota, derrota? No. Trenta nou mil barcelonesos votaren a favor dels solidaris. ¿Quin partit polític hi ha Espanya que puga contar dins una sola ciutat ab 39.000 electors incondicionals?

La Solidaritat Catalana pot haver perdut les derrerres eleccions parcials de Barcelona, pero no's estat derrotada. Solidaritat ha triomfat perque triomfen sos ideals, que de cada dia s'estenen més dins la nostra Espanya. La base de la Solidaritat es el regionalisme: el punt en que coincidexen tots els partits que componen aquella vigorosa agrupació es la descentralisació ó autonomia administrativa, y el regonexement de la personalitat de les històriques regions espanyoles. Doncs bé; els antisolidaris o lerrouxistes que fins are havien estat el *reverso* dels solidaris, sens més finalitat que combatre aquests, un estol de radicals sense programa, antes de les derrerres eleccions s'apropiaren els ideals (al menos part d'ells) de la Solidaritat, proclamant per boca del seu cap-pare o *leader* Sol y Ortega qu'els antisolidaris eran també autonomistes: *somos autonomistas y liberales*, digué el qu'era senador per obra y gracia del centralista Romanones.

Vet-aquí, a n-es meu entendre, una de les principals causes de la baixa dels vots solidaris. Els de l'esquerra qu'estaven mal a pler dins Solidaritat, a causa del predomini de cada dia més manifest dels elements de la dreta, se dexaren caure facilment dins els filats preparats per l'astut Sol y Ortega ab els metextos ideals de la Solidaritat.

Pera poder afirmar que la Solidaritat es estat derrotada seria necessari qu'hagués perdut les eleccions per tot Catalunya y axò no ho hem vist. Al contrari, fa pocs dies se celebraren eleccions parcials de Senadors a les ciutats de Girona y Tarragona, triomfant ab tota regla els candidats solidaris.

Prova de que la Solidaritat té vida polent y poderosa heu es el gran número de Senadors que té a n-el Senat, y la circumstancia de que dels coranta y pico de Diputats per Catalunya tots son solidaris, menos els tres lerrouxistes qu'are han surtit. Dels set Diputats que Barcelona envia a les Corts quatre, es dir, la majoria son solidaris.

¿Qui son els nous Diputats per Barcelona? sent que preguntau. Un d'ells, l'unic solidari

que surti victoriós diumenge passat, es el catòlic-regionalista Albó: un regidor actiu e intelligent que, dins el Consistori de Barcelona y fora d'ell, ha trebayat ab fè y constancia pera la causa catòlica, contribuint a la realització de moltes obres benèfiques y humanitaries. Els catòlics podem felicitarlos p'el triomf del senyor Albó.

No podem dir lo metex dels altres, que son antisolidaris. Tots sabem qu'En Lerroux sempre ha predicat idèes disolvents: dins el metex Congrés se declará ateu y digué que s'alegraria de veure pegar foc a n-els Registres de la Propietat. Primer fou anarquista, després republicà revolucionari, are patrioter radical, més sempre ha procurat atreurerse a les masses inconscients, anárquiques y socialistes y es estat defensor de les males causes.

En Sol y Ortega que no fa molts anys lluytava contra En Lerroux, are está a n-es seu costat: es el bras dret del ex-Emperador del Paralelo; es un republicà que sovint ha trait a n-els seus correligionaris, amistanse ab els monárquics, primer ab En Planas y Casals y després ab En Romanones; es un clerófobo, orador de fama, que sab mudarse la casaca segons ses conveniencias.

En Giner, es tercer antisolidari qu'anirà a les Corts, es un incondicional del funest Lerroux y... basta. Aquests son els nous lleghisladors que per sort o desgracia mos han tocat a n-els espanyols. Deu fassa sia per lo primer.

JOAN DE SON CATIU.

SOL, SOLET

Entra sol, tú qui ets l'amich dels qui viuhen olvidats.

Entra sol; entra en ma cambra y escampa claror per tot, que la teva llum ufana desvetllant ma greu tristor, me fa tornar l'alegria y'm fá bategar lo cor, quant contemplo ta grandesa, que'n segueix a tots reconcs; desde l'ambigat més fondo, fins als peus de món silló.

Jo malalt dintre'l lliit ampla te contemplo amb amargor, perque veig que'l temps s'acaba y qu'anirás no se ahont, deixantme a mi a les fosques, sense llum, y sense sol; sols un plor per mitigarme y una solitut per tot.

¡Oh! no'm deixis car company que la solitut m'espanta. Jo vul llum. Sí; sempre llum qu'ilumini la meví'anima y que'm fassi recordar, los cars jorns de ma infantesa en que jo just caminava, y corria arreu, arreu, en busca d'una esperansa qu'avuy que ja estic retut encara no ne trobada.

¡Si ho sabisis mon amich lo goig que'm dona l'estada dintre la cambra reclosa, en que'm veig sumit per are... sense una mare que'm bessi, ni un pare que m'afalagui, ni una esposa que m'estimi, ni un germá que m'acompanyi; en la solitut crudel

qu'en tot mon entorn s'abarca!

La finestra de ma cambra
ne's petita perque hi entris,
tan intens com jo voldria,
car voldria qu'arribassis,
fins al llit ahont postrat
la fatalitat ma guia,
y també que m'axugassis;
la suor que de ma testa
cara avall corre fent via.

Entra, entra cambra endins,
y besa ma testa humida;
que'l teu bés fortificant
me retornará la vida.

ANTONI OLIART LLACH.

LLUYTA INDISPENSABLE

Els Bisbes alemanys han dirigit als seus pobles una Pastoral colectiva sobre l'aterrador progrés de l'inmoralitat en totes ses formes.

Després de presentar en un quadre, tan farest com vertader, de la societat actual, la propaganda de la Pornografia per medi de fotograts y de la Premsa explotadora dels escandols, la difusió de tarjetes postals obscenes, les estampes rabiosament policromades de les historietes d'indecències, resultant de tot axò, la disminució del sentit moral y la creixensa del descaro amb que el vici se mostra; en dita Pastoral s'examinen y acusen, com a fonts y causes d'inmoralitat, en primer terme: Les condicions escesivament econòmiques y la misèria que pesa sobre la gent pobre ciutadana que viu adins casulls sens la deguda separació de sexes, lo qual hauria d'evitar l'Autoritat Civil, quant no fos més que qüestió de moral higiènica y humanitaria altament propies dels pobles civilisats.

Després l'alcoholisme (beguda de sucs espirituosos) que mata les forces físiques y morals dels homos; plaga terrible contra la qual imposa l'unió de totes les persones de bons sentiments.

D'igual manera es precis combatre per tots els medis licits el vilíssim y criminal comerç, alimentador de les passions desfermades que nomenan *trata de bancas*, o sia perdició de joves desgraciades. ¡May com avuy en dia s'havien vist tantes consciències empegades, baix de vestits decents y famas impossibles fomentar els sacrificis de la carn humana!

Tots els homos que senten en ses galtes la calor de l'honra, haurien de protestar a veus altes contra tants d'escaparates y mostradors de llibrerries, papereries y tauletes de venedors ambulants qui, arreu, arreu, llansen a la vista dels inadvertits que passen, tant de verí verdós, tant de vapor malsá, tants d'esquits y brolls y seragais d'impuresa amb que s'entabana y se perturba l'enteniment de la joventut, y també s'engreixa la lascívia dels casats de mala conducta....

Dits Pastors exhorten a la gent de bé y de bon seny a que s'abstenguen (com heu feya CA-NOSTRA ha molts poch dies) de comprar res en les tendes ahont (a vegades entre floretes y golosines literaries) s'hi exposen tan-

tes immundícies pornogrífiques, y aconsellen, per contrarrestarles en lo possible, la educació relligiosa de sos fills y dependents y el bon exemple no assistint a certes exposicions de *Cine* quant poden llastimar el seu pudor.

Ultimament, inviten als seus diocessans catòlics a lluytar sens temor ni descans ni cap respecte humá contra l'inmoralitat del nostre temps.

Sembla que allá, com a Mallorca y dins tota l'Espanya, fa maitx y desastres la mateixa pesta, puis está dins els mateixos ayres que respirám, privantnos d'acordonarnos les dominants llibertats de perdició. Però, a fi de desinfectarnos els invadits, no's es indispensable de nit y dia lluytar axí com se lluyta per salvar la vida quant una gran inundació arrasa y destrueix les llars d'un poble.

Recordem que les nefandes ciutats Sódoma y Gomorra, per no haver resistit al desbordament del vici més bestial de tots, foren aniquilades, y la Justicia de Deu, quals cástics prest o tart arriben, encara s'escerseix inescorablement.

EL METEIX CATÓLIC.

Noves d'Inca

S'es cuberta ja totalment la llista d'obligacions destinades a la construcció del nou Corté, representant entre totes la suma de 100.000 pessetes, que l'Ajuntament ha de tornar dins el termini de 20 anys.

Per cert que parlant d'aquestes obligacions l'*«Heraldo»* de dia 12 del corrent escrigué: «Alguien, usando el anónimo, ha hecho propar en letras de imprenta una especie sólo calificable de mala fé. Se ha dicho que el Ayuntamiento no podrá cumplir, en el transcurso del tiempo, los compromisos contraídos, para con los accionistas, de satisfacerles los intereses de las obligaciones, ni amortizar estas por carencia de recursos....»

Molt ens estranyaren aquestes paraules, puis no hi ha cap periòdic qu'haja dit tal cosa. Y lo pitjor es qu'el citat setmanari l'empren contra l'autor anònim, que no existeix, com En Quixot qu'investia a n-els molins.

Hi ha persones que mos han dit qu'el tiranava contra CA-NOSTRA, per lo qu'havia dit en una gazetilla del número 63. CA-NOSTRA no digué les frases copiades de nostro company ni estampá res que significás desconfiansa respecte a la responsabilitat financiera del Municipi, perque sab qu'en té.

Lo que digué CA-NOSTRA es qu'els rots o maldecaps serán p'els Ajuntaments que se succeirán durant els vint anys prop-venents, y efectivament, aquests los tendrán per cercar medis qu'aumentin ses entrades, no sols pera atendre a la amortisació de les obligacions del Corté y pago de sos interessos, sino també pera l'amortisació anyal de les de l'illeta de can Janer y pago d'interessos.

D'aquest modo s'imposibilita (sino sobrevenen coses noves) a n-els veniders Ajuntaments pera dur a terme reformes y millores, tal volta, de més profit per la ciutat que no el Corté y la Plassa, aspiracions supremes y primordials de l'*«Heraldo»*.

Y pera acabar, sápigam aquest que demunt CA-NOSTRA no s'estampen censures servintse de l'anònim: té son Director que suscriu y respon de tot quant se publica y no va firmat per persona determinada.

—Demá a Sant Francesc se celebrará la festa de N. S. de l'Esperança, que tots els anys

li consagra el fabricant de texits, D. Vicens Ensenyat. Hi predicará el M. I. Sr. D. Nadal Garau, Canonge.

—La subasta dels solars del Matadero y Pès de Canyom (abans Hospital) tengué lloc a la Casa de la Vila, conforme estava anunciat, presentantse solsament dos postors y a darrera hora un tercer.

L'operació durá més de quatre hores.

Els tres primers solars los va obtenir D. Domingo Alzina: el primer per 5.212, pess. el segon per 5.500 idem y el tercer per 6.000 idem. Els altres dos solars les s'endugué D. Jaume Beltrán: el quart per 6.107 pess. y el quint per 8.000 idem.

Dels cinc solars en conjunt resulta que sen treven 30.819 pessetes. Els calculs han sortits un poc fallits quant s'esperava qu'arribaria a 40.000 pessetes.

—Los arbitris de la Ciutat per l'any 1909 s'han encantat haventse rematat per les sigüents quantitats: Plassa d'abastos 5.000 pess. Cortera de grans, 1.971 id. Cortera de llegums, 797 id. Plassa de bestia, 1.490 id. De canyom y lli, 71 id. Matadero públic, 2.805 id. Carniceria, 1.207 id. Pescateria, 600 id. Corral públic, 34. Pes del bessó y figues seques, 375.

—Diumenge passat se celebrá a la Parroquia, la solemne festa que tots els anys la distingida familia Verd, dedica a la Concepció Inmaculada de Maria, fenthi un bellíssim sermó el Superior de PP. Ligorins de Pollensa.

—Per encàrrec de la Reverenda Superiora del Convent de Sant Bartomeu, d'Inca, tenim el gust de participar a n-els feels inquers, que en la vigilia de Nadal, a la missa anomenada del gall, se donará la comunió a totes les persones que vulguin aprofitarse d'aquest privilegi, que pels convents de monjes té concedit Sa Santedat Pio X.

—El nombre prop-venent, lo adelantarem dos dies ab motiu de les festes de Nadal.

—A causa de l'embaçada de feina que hi hagué a nostra imprenta, no será possible obsequiar a nostros suscriptors ab el regalo fins a dins el Janer.

BOLLETÍ COMERCIAL

Preus que retgiren dijous passat.

		pessetes:
Bessó:	el quintá de 00'00 a	74'00
Blat novell.	la cortera de 00'00 a	19'00
Xeixa id.	id. de 00'00 a	19'00
Ordi mallorquí.	id. de 11'75 a	12'00
Ordi foraster.	id. a	11'00
Sivada.	id. a	09'00
Idem forastera.	id. a	08'00
Faves cuitores.	id. a	20'00
Idem ordinaries.	id. a	19'00
Idem pel bestia.	id. a	18'00
Blat de les Indies	id. a	14'00
Siurons.	id. de 00'00 a	24'00
Fasols.	id. a	29'00
Mónjetes de confit	id. a	50'00
Idem blanques.	id. a	25'00
Figues seques	el quintá de 09'00 a	08'00
Porcs grassos	s'arrova de 09'50 a	11'00
Safra	s'unsa de 00'00 a	03'00
Gallines	sa tersa de 00'00 a	00'95
Ous	dotzena a	01'20
Patates.	el quintá de 00'00 a	04'55
Moneacos	id. de 02'25 a	02'75

AQUEST SETMANARI SE PUBLICA AB CENSURA ECLESIASTICA.

Entreteniments

Tarjeta:—El General Cotoner.

Xarada:—Pila.

Preguntes:—1.ª pels egipcios, l'any 1.996
antes de Jesucrist: 2.ª, l'any 1.300 a. d. J.: 3.ª,
en Xina, l'any 1.077 a. d. J.:

Fuga de vocals:

A Buje no hi ha res b0,
no mes qu'un tronc de figuera
corcant devant y darrera,
y en feren un san Pere,
iporeu pensar quin tres0!

Intrigulis:—Sansó.

Endevinaya:—La Terra.

TRENCA CLOQUES.

Sen Mateu no sap la casolada

y se causa.

Ab aquestes lletres, llevantine una, com-
pondre un refrán mallorquí.

ES CAPITÀ ARANYA.

XARADA.

Nom d'homo la *prima*

un adjectiu la *dos*

a TOT hi ha senyós

que tenen gran estima!

M. SANG.

PRECUNTES.

¿En quin any comensaren a usarse a Eu-
ropa als escuts d'armes?

¿En quin any es va crear la loteria?

¿En quin any es va crear en Espanya el
papé segellat?

UN ANTIQUARI.

FUGA DE VOCALS

R. m. ll. t. d. m. rt. t. ndr.,

j. p. ts. c. m. ns. . fl. r. r.

. t. m. r. t. nc. d. d. r.

. s. v. spr., s. m. v. l. p. r. g. nr..

CLAVELLET.

ROMBO.

Sustituiu aquets punts per lletres de mo-
do que, llegits horisontal y verticalment, do-
nen: 1.ª, una consonant: 2.ª, lo que no té a-
gafada: 3.ª, nom d'homo: 4.ª, un producte
mineral; y 5.ª, una consonant.

UNES SITRIERES.

ENDEVINAYA.

En tots es doblés no's trobe

si's que se vulga comprá;

qui'n té no'n pot gens dexá,

ni'n pot vendre ni doná,

tant si es ric com si es pobre.

UN EMPELTADÓ.

Dits y... fets

Un venedor de tela volia comprar una mit-
ja cana. Pregunta el preu y la va trobar mas-
sa cara.

—No'm convé. Aquí'l devant les venen
més barato.

—Més barato, podrá ser, però no son tan
curtes.

A un exámen de dentistes.

—¿Quines dents surten primer?

—Les de devant.

—¿Y després?

—Els uyals y els caixals.

—¿Quines son les que venen darrera?

—Les dents postisses.

VIAJE GRATIS

COMPRANDO A LA ASOMBROSA

LIQUIDACION DE

La Palmera

ahorra todos los gastos de un viaje a
Palma.

A precios baratísimos, Telas de hilo,
Creas, Madapolanes, Sábanas, Mante-
lerías, Sedas, Lanas, Pañetes, Frane-
las, Bánovas, Mantas de cana, Para-
guas, Puntilla, Entradores, etc. etc.

Grandes gangas en Pañería y ar-
tículos de Invierno.

Calles Cererols 6 | Bolsería 5
frente Cán Canet | al lado farmacia Rey.

PALMA DE MALLORCA

La Bona Causa

Llibrería d'en MIQUEL DURÁN

En aquest establiment s'han rebut una par-
tida de coses bones de que tothom deu pro-
vehirse d'aquí a cap d'any.

DIETARIS molt ben presentats 1'00

ALMANACH Bailly-Bailliere 1'50

BLOCS ordinari y religiosos 0'20

També s'ha rebuda una hermosa varietat
de cromos propis per felicitar, per Navitat, a
n-els parroquians, els carters, barbers, depen-
dents de café, etc. etc.

Ab la felicitació qu'elegiran impresa a 2'50
y 3'00 pessetes cent.

No esperin a darrera hora que llavors tot
son pressures y no poden atendre axí com cal.
Inca, carrer de Mallorca, 1.

Obra de Actualitat

LA SAGRADA EUCARISTIA

Llibre dedicat a Sa Santitat

PIO X.

PER

MOSSEN PAU MIR Y FERRER

Rector de Porreres.

Se ven en nostra Llibrería a n-el preu de 6
reals. Mallorca, 1, Inca.

MIQUEL FERRAGUT

En son taller de fustería se fabrica tota
classe de mobles desde els més econòmics
fins als més valuosos y artístics.

CONSTRUCCIÓ EN OBRES Y EDIFICIS
Carrer de Mallorca, 64, INCA.

ALMACENES SAN JOSÉ

DE

Ignacio Figuerola

BRONDO 7-9-11 ESQUINA BORNE

LENCERÍA, LANERÍA, GÉNEROS DE
PUNTO, BISUTERÍA, NOVEDADES
SASTRERÍA Y CAMISERÍA

LA CASA MEJOR SURTIDA,
LA MÁS BARATA.

PRECIO FIJO

Recomanam a n-els nostres amichs y
suscriptors l'extens y variat sortit en
tota classe d'articles per SENYORA que
acaba de rebre per aquesta primavera y
temporada d'hivern,

LAS MONJAS

Aquesta casa conte també una gran e-
xistencia de ROBA BLANCA de fil y cotó
totes amplaries, CATIFES, LLENSOLS
TOVALLOLES, FLESSADES, COBRE-
LLITS, MANTALARIES BÀNOVES de col-
lor y blanques.

Els articles NEGRES d'aquesta casa no's
tornen may lletjos, son garantits.

Casa de confiança que ven a preus molt
reduits.

LAS MONJAS

Carlos Alabern

PALMA MALLORCA

Imprenta de

Ca-Nostra

BON GUST * ECONOMÍA * PRONTIUT

en tota mena de treballs

Inca—Mallorca 1 y 16—Inca.

CA-NOSTRA

SETMANARI POPULAR.

Preu de suscripció

Un trimestre, una pesseta per tot Espanya
y doble a l'extranger.

Els obrers que nos ho demanin tendrán
la suscripció per 20 cèntims mensuals, 2'40
l'any.

S'en troben per vendre en el kiosko de
Cort.

A les persones que, per fer propaganda,
volguessen una regular cantitat d'exemplars,
a preus convencionals.

Redacció, administració e imprenta: carrer
de Mallorca, 1, Inca.